

bocsátjuk azzal a javaslattal, hogy egy hétig még pihenjen, majd fokozatosan növelje a fizikai terhelést. Gyógyszeresen 2x300 mg Convulex, 3x1 tbl Coaxil 12,5 mg és még 3 hétig 0,4 ml Clexane subcutan javasolt.”) Megkaptuk, mehettünk.

Levitt a lift. A taxiban beültem hátra. Nem köszöntem a sofőrnek. Nem volt rá erőm. Egy kicsit várt. Aztán derékből fordult hátra. Azt hiszem, valami nagyon durvát akart mondani. Már nyitotta száját. Belenézett a szemembe. Bámult egy ideig, aztán becsukta a száját. Elrejtette a fogait. Visszafordult. Várt tovább türelemmel. Nagyjából hatszáz méterre kellett elvinnie, már indultunk is.

Nehéz volt felmennem a lépcsőn. Léptem, lihegtem, léptem. Szügyig leizzadtam, mire felértünk a második emeletre, kabátostul rogytam le a kanapéra. Fejfájás, szédülés, hányinger. Gyengeség, dekoncentráltóság, és talán újra meg kellene tanulni azt a kibaszott járást. Autót nem vezethetsz. Kávét nem ihatsz. Alkohol nincs. Ne dohányozz. Még szerencse, hogy már majdnem mindenről leszoktam.

FILIP TAMÁS

Két parafrázis

*A levegő nagy, szilárd tan.
Megtámaszkodik rajta a füst,
a lélegzet, a puszkagolyó, a gondolat.*

*A város lángjai befele égnek.
Az évek foszló lényei alatt
egyre forróbb a járda.*

*A vég egy perc csak, gyorsan
elhamvad benne az anyag,
ragyog a semmi utánzata.*

*

*És lenn a tér. Az utcák és a járdák.
Macskakő. S a kő alatt
a mélység, és benne a hó,
az összegyűrt időből felszökkenő
pillanat, mely egyszerre víz és gőz,
a levegő hajába font ezüst szalag.
A barlang üres, falain élnek a képek.
Dárdák röpködnek, és mindig utolsót
dobbanak a vadállat-szívek.*

Hajnali memoriter

*Ködköpenyben járnak a fák a föld felett.
A láthatatlan erdő növényi üdvhadsereg.
Megtérítenek, vagy én ők vagyok már?
Fáit harkályok faragják szakadatlan,
az égből megnémult kakukk kiáltja,
még hány percig élek. Lassított
fény lebeg, mintha ökörnyál volna.
A megfékezett pillanatban haladékot
kapott egy kamikaze pilóta.
Egyenruhája reggelre kész lesz.
Addig kell ezt a verset megtanulnia.*

Fehér szoba

*Egy kislány Madonna sír, de
nem engedi, hogy sajnáld.
Senki nem meri megkérdezni
tőle, hova indul emlékei kellős
közepéből egy téli éjszakán.*

*Nyomait betakarja a zümmögő hó.
Kitavasodik, mire hazaér.
Őt látod, bármerre fordítod fejed,
ott vagy, amikor végre elalszik,
ott vagy, amikor felébred.*

*Álmában helyel kínál az ágya
mellett, leülsz a fehér szobában.
Tebened öröm parázslík,
benne a fájdalom hamuvá ég.*

